

Glossa

A mig juliol...

Romà Casanova, bisbe de Vic

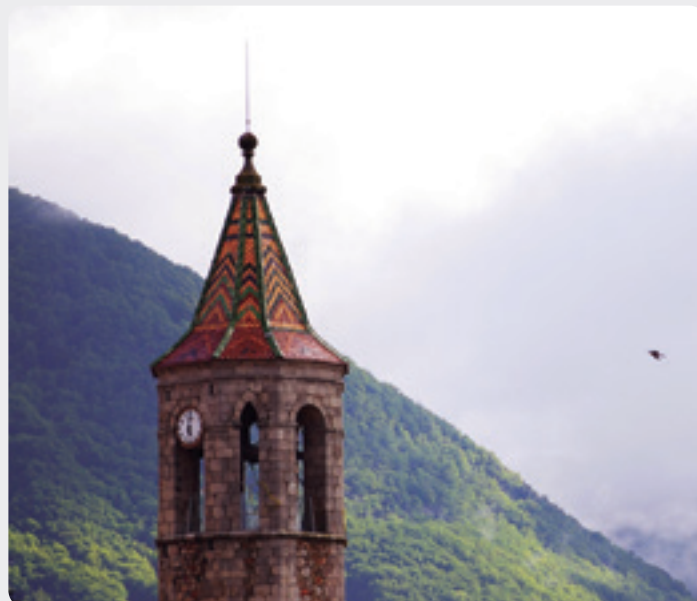

Posar-se a escriure una glossa pensant en el que pot interessar als qui la llegeixin a mig mes de juliol no és pas fàcil per a mi. Partint del principi que, quan hom escriu, ha de tenir presents els receptors, em pregunto què pot ser d'interès per als lectors del Full Diocesà. Penso que molts s'ocuparan en activitats ben diferents de les habituals, que es trobaran en un ambient més relaxat, de descans, de lleure, o que fins i tot estaran en llocs distints dels acostumats. Sigui com sigui, sempre hi ha algú que agraeix una paraula en ple mes de juliol. Això m'anima a escriure pensant en tots, qualsevol que sigui la situació de cadascú.

Als qui escolliu passar l'estiu al bisbat de Vic, recordar que les portes de les nostres esglésies són obertes per al vostre servei

Una primera paraula als qui heu escollit, per tradició familiar o per opció d'aquest any, passar la temporada d'estiu al bisbat de Vic. Les portes de les nostres esglésies són obertes per al vostre servei en el que és propi de l'Església: el ministeri litúrgic i pastoral. La participació diària en la missa per part de molts de vosaltres és una alenada encoratjadora per a les nostres comunitats cristianes que experimenten la flaqueza de la fe en els seus components o veïns. El vostre testimoniatge, sobretot el dels joves que viuen amb alegria la seva fe cristiana i participen en la missa dominical, és igualment un exemple que ens enforteix. La fe cristiana pot arrelar i, de fet ho fa, també en el cor dels joves. No tingueu por de mostrar-la amb respectuosa valentia. Els testimonis joves ens fan molta falta.

Una paraula especial per als qui resteu a les vostres cases per alguna malaltia o per l'ancianitat. Sé que el vos-

Parròquia de Sant Martí de Viladrau

tre cor s'alegra en veure els vostres familiars que poden transcórrer l'estiu en el descans i el lleure. Sé que esteu agraïts al Senyor pel do de la vida i de la família. Sé també que lluiteu per practicar la vostra fe i el servei als altres des de les vostres forces i malgrat les dificultats del vostre estat. Sempre és bo de pensar que hi ha dues realitats que ningú no ens pot prendre: pregar i estimar. Mentre ens resti una mica d'energia, el nostre cor ha de bategar amb el desig de voler el bé dels altres i contribuir-hi en la mesura possible. Unida a l'amor, i com a expressió d'aquest, la pregària és l'altra realitat que ha de romandre en nosaltres sempre. El temps quotidià, quan va acompanyat per la pregària en els moments oportuns, pren ple sentit. Perquè hi ha una presència, perquè hi ha un abocar-se als altres, amb la devota petició, a qui és la font de tots el béns, per tantes i tantes necessitats en les famílies, en el món, en l'Església.

Sigui com sigui. A tots, molt bon estiu!

